

Wagner

Lohengrin: 'In fernem Land'; *Die Walküre*: 'Ein Schwert verhiess mir der Vater'; 'Winterstürme wichen dem Wonnemund'; 'Siegfried heiss ich und Siegmund bin ich'; *Siegfried*: 'Selige öde auf wonniger Höh!'; 'Das ist kein Mann!'; *Götterdämmerung*: *Siegfrieds Rheinfahrt*; 'Mime hiess ein mürrischer Zwerg'; 'Im Leid zu dem Wipfel'; 'Erräst du auch dieser Raben Geraun?'; ** 'Brünnhilde! Heilige Braut!'; *Trauermusik*; *Parsifal*: 'Amfortas! Die Wunde!'; 'Nur eine Waffe taugt!'

Simon O'Neill (tenor);
med *Susan Bullock (sopran),
**Thomas Grace (bass-baryton).
**Sir John Tomlinson (bass-baryton);
**NBR New Zealand Opera Chapman Tripp Chorus; New Zealand Symphony Orchestra, dir. Pietari Inkinen
EMI Classics 50999 4 57817 2 8
(80 minutter)

1 2 3 4 **5** 6

www.emi-icons.com

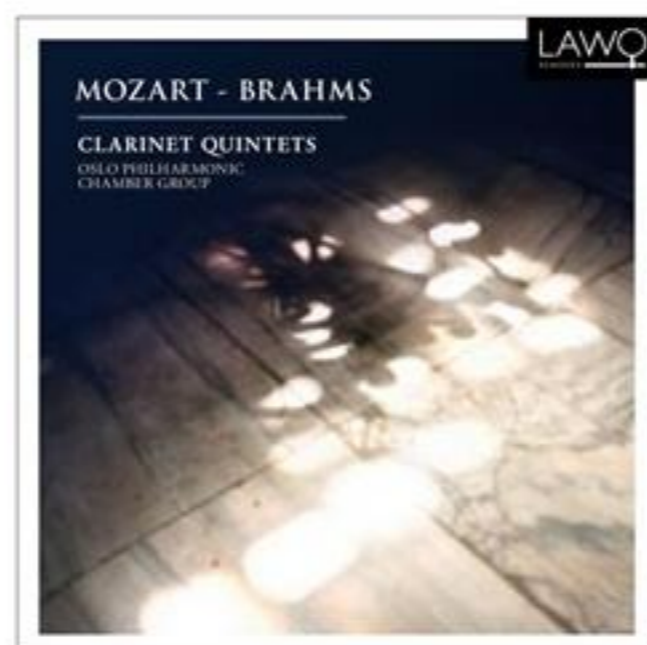
Wagner

Rienzi: Ouverture; *Tristan und Isolde*: Forspill til 1. Akt; *Liebestod*; *Lohengrin*: Forspill til 2. og 3. akt; *Wesendonck-Lieder*; **Die Meistersinger von Nürnberg*: Forspill til 1. Akt; *Die Walküre*: *Walkürenritt*
*Measha Brueggergosman (sopran);
Cleveland Orchestra,
dir. Franz Welser-Möst
Deutsche Grammophon 477 8773
(72 minutter)

1 2 **3** 4 5 6

www.deutschegrammophon.de

Den New Zealandske tenoren Simon O'Neill (f. 1971), gir sammen med noen av sine utmerkede kolleger, samt med fint spill av NZSO under Pietari Inkinen, sterke og i alt vesentlig ærlige fremførelser av utdrag fra fem Wagner-operaer; stemmen hans er sterk og direkte, uberørt av "opera-overdrivelser". Denne CDen kan godt sammenlignes med Welser-Mösts siste fra Cleveland, der det utvilsomt virtuose, men uengasjerte orkesterspillet synes å behandle Wagners teksturer som sirkus-musikk (noe den til en viss grad er: det er derfor oompah-naturen til tysk populærmusikk gjør den så lett å karikere – men man vil jo ikke vise det så tydelig), og Brueggergosmans ustadige sopran driver verdigheten ut av Wesendonck-sangene. Styr unna denne.

Mozart Klarinettkvintett i A-dur, K.581;
Brahms Klarinettkvintett i g-moll, op. 115
Oslo Philharmonic Chamber Group
(Leif Arne Pedersen, klarinett; Elise Båtnes og Pauls Ezergailis, fioliner; Ida Bryhn, bratsj; Bjørn Solum, cello)
LAWO Classics LWC 1015
(69 minutter)

1 2 3 4 5 **6**

www.lawo.no

De beste orkestrene skjuler et større antall musikere i sine rekker, hvis spill kunne sikre dem solostatus eller medlemskap i verdens fremste kammerensembler – Oslo-Filharmonien er ikke noe unntak. Disse to fremførelsene er vakkert bedømt og kjærlig spilt. Og de klinger nye – kanskje nettopp av den grunn at de ikke har vært slept rundt til kjedsommelighet i verdens konsertsaler. Og kanskje er det av samme grunn det bare er et sekund eller to at ensemblet klinger mindre polert enn vanlig – en liten pris å betale for så herlig musisering.

Schubert Arpeggione Sonate, D.821;* Klaversonate i a-moll, D.784;
Schumann *Kinderszenen*, op. 15
Håvard Gimse (klaver);
*Henning Kraggerud (bratsj)
Naim Classical NAIMCD104
(62 minutter)

1 2 3 4 **5** 6

www.naimlabel.com

Denne CDen har et ganske uvanlig program. Den begynner som en kammerkonsert og fortsetter som klaver solo-CD. Uansett inneholder den fin musisering, innspilt i utmerket lyd. Men Kraggerud og Gimse spiller Arpeggione-sonaten altfor fort: de overser *moderato* i tempo-anvisningen i første sats, og da blir finalens Allegretto rett og slett en Allegro. Bortsett fra det er innspillingen intelligent og påpasselig, og bringer ekte liv til partituret – og Kraggeruds like intelligente essay om verket i albumheftet forklarer en del av detaljene i deres tolkning. Gimse er like innsiktsfull på egen hånd: man merker at han har tenkt lenge og vel på hvordan han skal få Schumanns uttrykksfulle detaljer til å kommunisere poetisk, og hans Schubert-sonate, selv om også den går i forteste laget, gnistrer av spenning, nesten til det kantete – den mangler en grad av varme. Dette er fremførelser av unge menn, ivrige etter å komme seg videre i livet: det de mangler i verdighet, tar de igjen i lidenskap.

